

L a n d s k a p s n ä m n d e n s framställning
till landstinget med anledning av landstingsmannen

N:o 6/-33.

Albert V. Janssons m. fl:s petition om att vägsträc-

L.B.D. 18/13-33.

kan från Hammarlands kyrka till Skarpnåtö måtte ö-
vertagas av landskapet såsom landskapsväg.

Sedan landstingsmännen Albert Jansson m.fl. i en till landstinget
inlämnad petition anhållit att landskapet måtte övertaga vägen från
Hammarlands kyrka till Skarpnåtö som landskapsväg för att ortsbornas
oskäligen vägtunga måtte utjämnas, har landstinget i enlighet med finans-
och ekonomiutskottets förslag remitterat ärendet till landskapsnämnden
i och för den beredning som förutsättes i 3 § av landskapets gällande
väglag och får landskapsnämnden härmed äran i ärendet framhålla följande:

I landstingets protokoll användes liksom i petitionen uttrycket land-
skapsväg. Då väglagen emellertid endast känner till landsvägar, kommu-
nala vägar och bygdevägar, kan uttrycket uppfattas såsom avseende vä-
gar, som landskapet med egna emdel skall underhålla. Ett sådant förfa-
rande torde visserligen kunna tillämpas och blir automatiskt fallet om
landskapet övertager till landsvägar sådana bygdevägar, som icke äro
därtill berättigade, men borde väl då komma till användning för under-
hållet av alla bygdevägar i landskapet, vilka ha verklig betydelse för
den allmänna trafiken, och icke blott för en bygdeväg i Hammarland. Då
emellertid utredning begäres enligt 3 § i landskapets gällande väglag,

har landskapsnämnden utgått ifrån att med uttrycket landskapsväg avses landsväg.

Då petitionärerna framhålla "att kommunikationerna på fastlandet är ojämförligt bättre än i det lilla, av havet isolerade ölandskapet Åland" kan detta påstående knappast sägas vara sakligt berättigat, vilket däremot är fallet när de påstå "att de allmänna landsvägarna i Öriket är synnerligen ojämt och orättvist fördelade de olika kommunerna emellan". Den i nyssnämnt hänseende kanske mest styvmoderligt lottade av alla landskapets kommuner är Hammarland", heter det vidare i petitionen, "där landskapsvägen är endast 9 kilometer lång, medan däremot kommunens bygdevägar i längd omfatta sammanlagt icke mindre än något över 40 kilometer". Det finnes emellertid i landskapet tre kommuner, som icke ha en enda kilometer landsväg och fyra kommuner som ha kortare sträcka sådan väg än Hammarland; åtminstone sju av landskapets 15 landskommuner äro sålunda vad landsvägsförmåner vidkommer sämre lottade än Hammarland. Sant är emellertid att Hammarland i jämförelse med de flesta kommuner på fasta Åland och i förhållande till sin storlek har litet landsväg. För att en ändring i detta förhållande emellertid skall kunna vidtagas, måste de bygdevägar som påyrkas skola övertagas till landsvägar, fylla huvudvillkoret härför, d.v.s. betjäna allmän trafik kommuner emellan, vilket knappast kan sägas vara fallet ifråga om vägen Hammarlands kyrka-Skarpnåtö. Skulle denna väg emellertid förlängas och omläggas därhän att den ledde från Hammarlands kyrka över Skarpnåtö samt Snäckö till Bonäs komme förenämnda villkor att fyllas, men även

innebära, att icke blott en del av denna väg utan hela borde byggas och övertagas till landsväg. Detta skulle emellertid ha till följd så stora krav på väghållarna, som ju måste försätta vägen i sådant skick som fordras av landsväg, att förslaget redan på den grund nu måste få förfalla. Dessutom skulle landskapets utgifter för landsvägshållningen genom denna vägsträckas övertagande i så hög grad ökas, att underhållet av redan förefintliga, ojämförligt mycket viktigare, vägar skulle bli tillbakasett. Om en vägförbindelse mellan Hammarland och Geta över huvudtaget skall kunna komma till stånd, bör den förnuftsensligt icke gå över Skarpnåtö, då vattenvägen blir 3 å 4 km., utan från Strömma till någon av uddarna mot Södersnäckö och från sistnämnda ställe till Bonäs, i vilket fall sjövägen bleve endast c:a 400 m. lång.

För att den vägförbindelse petitionärerna avse, skall kunna komma till stånd, fordras sålunda icke blott övertagandet till landsväg av mer än ett tiotal kilometer bygdeväg utan eventullet även byggandet av flera kilometer ny landsväg och anläggandet av färjlägen och anskaffandet av en för ändamålet lämplig färja. Kort sagt, vägbyggnaden komme att medföra så stora utgifter, att det för närvarande knappast finnes någon möjlighet att förverkliga planen, och har landskapsnämnden under sådana förhållanden ansett att en närmare utredning av ärendet nu vore till ingen nytta och därför ej låtit verkställa en sådan.

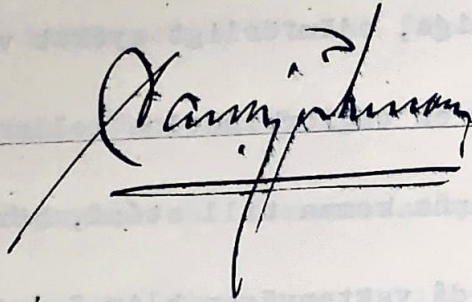
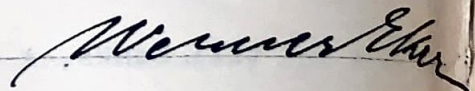
Med anslutning till vad ovan framhållits får landskapsnämnden härmed vördsamt föreslå,

att, med hänsikt till de betydande utgifter en när-

mare undersökning av kostnaden för den ifrågakomna
vägsträckans utbyggande till landsväg komme att
medföra, frågan om landsvägsförbindelse Hammar-
land - Geta måtte ställas på framtiden.

Mariehamn den 6 juli 1933.

På landskapsnämndens vägnar:

A handwritten signature in dark ink, appearing to read "Hammarlund", written over a horizontal line.A handwritten signature in dark ink, appearing to read "Werner Erik", written over a horizontal line.